

[Udenrigsministeren]

lution, hvori det bl. a. hedder, at rumkomiteens juridiske underudvalg skal fortsætte overvejelserne af mulighederne for at skabe folkeretlige regler vedrørende brugen af kernekraft i rummet, samt at komiteens videnskabelige og tekniske underudvalg som hastesag skal behandle spørgsmålet om brug af kernekraft i rummet.

Danmark er hverken medlem af FNs rumkomité eller af de nævnte underudvalg, hvor Sverige er eneste nordiske medlem. Vi har imidlertid i december 1979 direkte over for FNs generalsekretær støttet indførelsen af regler vedrørende informationspligt bl. a. i tilfælde af risiko for nedstyrtning af atomdrevne satellitter samt pligt for den opsendende stat til at tilbyde vederlagsfri bistand til de berørte lande.

Det kan tilføjes,

- at konventionen af 14. januar 1975 om registrering af genstande, der sendes ud i det ydre rum, indeholder bestemmelser om registrering af sådanne genstande og meddelelse af oplysninger til FN, og
- at konventionen af 29. marts 1972 om folkeretligt ansvar for skader forvoldt af rumgenstande og den fornævnte rumkonvention fra 1967 indeholder visse regler om ansvar for skade forvoldt af genstande, der er sendt op i rummet.

Problemet vedrørende sikring af Jorden mod radioaktiv forurening fra genstande, der er sendt op i rummet, er således ikke nyt. Der eksisterer allerede de ovennævnte konventioner med sigte på at fastlægge retsordenen for anvendelsen af satellitter i det ydre rum, men der er endnu ikke indført internationale retsregler vedrørende spørgsmålet om den fredelige brug af kernekraft i rummet. De seneste begivenheder vil uden tvivl medvirke til yderligere at fremskynde det arbejde, der allerede er i gang inden for FN. Regeringen anser det for mest hensigtsmæssigt, at dette arbejde, hvori også Sovjet deltager, fortsættes og styrkes mest muligt med henblik på tilvejebringelse af folkeretlige regler for brugen af kernekraft i rummet.

Regeringen finder derfor ikke, at der i den øjeblikkelige situation er behov for at foretage en demarche over for Sovjetunionen. Det må i denne forbindelse tages i betragtning, at Sovjetunionen ifølge det oplyste siden nedstyrtningen af Cosmos 954 i Canada i 1978

har foretaget visse ændringer i bl. a. konstruktionen i de anvendte atomdrevne satellitter, hvilket skulle indebære, at risiko for højradioaktiv nedfald fra en forulykket satellit skulle være væsentligt reduceret. Hertil kommer, at der endnu ikke foreligger oplysninger om, hvorvidt den over Det indiske Ocean nedfaldne satellitdel har ført til radioaktiv stråling ud over det acceptable, ligesom det også forekommer nødvendigt at afvente en konstatering af, hvorvidt nedstyrtningen af satellittens reaktordel, der forventes at finde sted i februar, vil medføre nedfald af højradioaktivt materiale.

Spm. nr. S 525

Til *justitsministeren* (19/1 83) af:

Maisted (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, som det er oplyst i B.T. den 19. januar 1983, at to advokater kan tjene 50 mill. kr. på et krak, og hvad agter ministeren at foretage, så advokatsalærer fremover sættes efter reel arbejdsindsats i stedet for efter en vis procentdel af et tilfældigt beløb, der er helt uafhængigt af den krævede arbejdsindsats?«

Begrundelse

Det virker helt urimeligt, at der kan opnås så store salærer i forbindelse med konkursboer, når man ved, at beløbene fragår kreditorernes tilgodehavender. Heraf kan mange være mindre erhvervsdrivende, der vil blive revet med ned af så stor en sag som f. eks. konkursen efter Bøje Nielsen.

Besvarelse (27/1 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter konkurslovens § 198 fastsættes vederlag til kuratorer m.v. i konkursboer af skifteretten.

Vederlaget fastsættes under hensyn til arbejdets omfang og boets beskaffenhed. Der er fastsat vejledende landssalærtakster for advokaters behandling af konkursboer, men honoraret kan nedsættes i forhold til det takstmæssige, hvis der er tale om et særlig enkelt bo, ligesom honoraret i et særlig kompliceret bo kan forhøjes i forhold til de vejledende takster.